

ѣхъ на дърво за довольно дни, та ѣхъ показвалъ на подданицытъ си, на съюзныцытъ и на плѣнныцытъ като побѣдоносенъ знакъ, а слѣдъ това оголя черештъ на главѣтъ, обковава го съ сребро и употрѣбывалъ го като чашѣ да пие отъ него.—Въ този бой раненъ смъртно и сынътъ Никыфоровъ Ставракій, който бѣше го послѣдовалъ, едва можѣлъ да избѣгне, прѣнесенъ на носилки въ Цариградъ, дѣто избѣгналата войска го провъзгласява за императоръ. Но сваленъ слѣдъ два мѣсеца царуваніе, наслѣдува го Михаилъ наричанный Рангави, зетъ на Никыфора по дщерѣхъ, человекъ съ добры чувства и съ цѣломудренно поведеніе, но и съ твърдъ слабъ характеръ.

Несполуката Никыфорова вдѣхнула смѣлость на Българитѣ. Крумъ съвзема надеждѣ да ся распрострѣ по Тракийѣ и съ довольно силѣ пристѣжива и прѣвзема Дебелтъ, старъ градъ лежащъ въ Источнѣ Тракийѣ, и слѣдъ краткѣ обсадѣ плѣнява жителитѣ му и ги прѣселява на вѣтрѣ въ Българіѣхъ. За да въспрѣ напредваніята на варварытъ, Михаилъ излѣзва съ войска на срѣща имъ на 17 Юнія, съдруженъ и отъ умразнѣтъ на войскахъхъ съпругъ неговъхъ Прокопійхъ. Но като стигналъ до Чорлѣ, градъ лежащъ между Цариградъ и Одринъ, принудва ся да ся завърне въ Цариградъ, поради непокорството и выкѣтъ на войскаритѣ.

Това оттеглеваніе на Михаила направи Българитѣ по-смѣлы, които безопасны сега, че нѣма да памѣрятъ нѣкое съпротивленіе, прострѣхъ ся и по Тракийѣ и по Македоніѣхъ. А въ тѣхното само приближаваніе градоветѣ Анхіялъ (Ахыло), Беръ (Верріа) и Никея, и Пловдивъ (Филиппополь) и Филиппы ц) и Стримонъ (древній Амфиполь) опустяхъ. Всичкытъ новы жители, които бѣше поставилъ въ тѣхъ Никыфоръ за да пазятъ предѣлытъ, побѣгнѣхъхъ и ся завърнѣхъхъ на роднытъ си огнища.

Това състояніе слѣдвало отъ Юнія до Октомвріа, когато Крумъ, за да оздрави новытъ си завоеванія, праща въ Цариградъ одного отъ велможытъ си да прѣдложи ми-

---

ц) Градъ на предѣлытъ на Ипиръ и Тессалиѣхъ на който развалинытъ ся виждатъ близу до селото Рабчища. Първомъ ся казвалъ *Гомфи*.